

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanke plačuje se od petorastopne peti-vrste po 12 h, če se ostanke enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanke t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je s vogove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Burian pl. Rajecz.

Bosna in Hercegovina imata zopet svojega gospodarja. Ravnokar je imenovan Kallayevim naslednikom dosežani avstro-ogrski poslanik, Stefan baron Burian skupnim finančnim ministrom in upraviteljem zasedenih dežel. Značilno je, da je na to mesto prišel zopet Madžar, dasi se je z avstrijske strani delovalo na to, da bi sedaj, vsaj za spremembo, zasedel to mesto kak Avstrijec. No, kakor se vidi, je tudi v tem slučaju podlegla avstrijska vlada madžarski premoči, ki že zdavna smatra Bosno in Hercegovino ne kot skupno državno ozemlje, ampak kot izključno domeno madžarskih aspiracij.

Mesto skupnega finančnega ministra samo na sebi ni bogsigavedi kake važnosti in nam bi bilo končno vse eno, kdo da ga zavzema, ako bi ne bilo z njim združeno upravitelstvo okupiranih dveh dežel. S tem seveda zadobi cela zadeva docela drugo lice! Pravzaprav je mesto skupnega finančnega ministra že od početka nekaka sinekura, ki se podeljuje vedno le takim možem, seveda diplomatom, ki so si stekli na politični areni več ali manj dragocenih zaslug za državo, da na ta način tem ložje počivajo na nabranih lavorikah svojega delovanja, zakaj znano je, da posel skupnega finančnega ministra ne provzroča baš mnogo dela in skrbi. Poleg tega pa je ta dostojanstvenik neomejen absoluten vladar Bosne in Hercegovine, kar je vsekar velike važnosti in velikega pomena. Sicer imate ti dve deželi dva suverena, cesarja in sultana, vendar je pravi gospod v deželi gotovo samo vsakočasni skupni finančni minister. Njemu je brezpogojno izročeno v popolno oblast vse okupirano ozemlje, v katerem lahko gospodarji, kakor mu je drago in ljubo, ker on ni podvržen dejansko nikakemu nadzorstvu, dasi bi to bilo v interesu dežele same in države. V principu imajo sicer de-

legacije pravico, kontrolirati delovanje skupnega finančnega ministra. Toda to je samo na papirju. Sploh pa so pri sedanjem političnem položaju delegacije samo nekake marijone v vladinih rokah in že torej same na sebi pravslabe, da bi mogle vršiti kakršnokoli kontrolo. To je zlasti Kallay dobro vedel, ki se je iz delegatorov, ki so zahtevali natančnih računskih podatkov o upravi Bosne in Hercegovine naravnost norčeval. To onemogočilo zlasti avstrijske delegacije je Kallay tudi pridno izkoriščal v prosepah madžarskih aspiracij, ne samo na političnem, ampak tudi na gospodarskem polju. Madžarska politika stremi za tem, da v prvi vrsti okupirane dežele gospodarsko priklupi in naveže na se in jih potem tudi politično osvoji. To je načelo madžarskega imperializma, ki zahteva, da ima »magyar orszag« segati preko vseh jugovzhodnih slovenskih dežel doli do Soluna. In prvi, ki je to načelo zastopal, je bil Andrassy; ko se mu je posrežilo za sedeti Bosno, je odkrito rekel, da je s tem pognan prvi klič v jugoslovansko meso in da je to prvi korak uresničenja končnega smotra. Kallay pa je bil veren učenec Andrassyev, ki je vse svoje delovanje uredil strogo po njegovih intencijah. Omenjamo tu samo njegovo in ogrske vlade politiko glede bosanskih železnic, ki je jasna priča, za čem stremijo Madžari in kako jih v njihovih namerah z vsemi silami podpira skupni finančni minister. Da bi se tudi v nacionalnem oziru povpešila asimilacija zasedenih dežel čim prej z Ogrsko, se na vse mogoče načine importirajo madžarski uradniki, dela se na to, da se naseli čim več mažarskih kolonistov, sploh stori vse, da se oslabi avtohtono prebivalstvo. V to posebno dobro služi že staro načelo »divide et impera«. Zato se je bosanska uprava že od časov okupacije sem s posebno vnemo trudila, da razdvoji prebivalstvo v

dva nasprotna tabora in da razneti politične strasti. Posrečilo se je naslovati Srbe na Hrvate in narobe, a še ni bilo dovolj, Kallay je vrgel med nje novo jabolko razpora, ko je hotel po svojih učenjakihi ustvariti nov »bosanski« jezik. In čemu vse to? Samo, da bi bilo v splošni zmedbi tem ložje madžarom doseči svoj cilj.

Kallay je umrl, nastopil je Burian, kakor se kaže, bojovnik za ista načela, ki so dosedaj vodila madžarsko politiko v Bosni. In Burian je vsekakor v tem oziru mož na svojem mestu, ki je že v svojem dosedajnem delovanju pokazal, da sodi na to mesto in da bo od Kallaya započeto delo nadaljeval. Svojo sposobnost za to je že dokazal, ko je bil še poslanik in pooblaščen minister v Sofiji; saj se mu v največji zaslugi šteje, da se mu je takrat posrežilo izpodrinuti ruski vpliv na Bolgarskem in pridobiti vladno krmilo — Stambulovu. In kar se! je pozneje za časa vlade Stambulova zlega zgodilo v Bolgariji in da se je tirala vsemu ruskemu, kakor slovenskemu sovražna politika, to je bila skoro izključno Burianova zaslug, ki je imel Stambulova liki hudoben demon v popolni oblasti. Torej že preteklo delovanje novega skupnega finančnega ministra nam je gotovo jamstvo, da se bo de v Bosni in Hercegovini tudi pod novim režimom nadaljevala stara politika, to je, da se bo vladalo i nadalje v odločno protislovanskem duhu. In to je žalostna perspektiva, tem žalostnejša zagadel, ker so na teh tužnih odnošajih sokrivi Slovani sami. Delegacije so mesto, kjer bi se dala govoriti resna beseda o Bosni in Hercegovini, toda slovenski delegati se ne brigajo zato, oziroma ako se brigajo, igrajo tako klavirno vlogo pri tem, da povzročajo samo pomeh, ne pa uvaževanje in respekt, kakor se je pokazalo tedaj, ko so neki mladočeški poslanci posodili

svoja imena za reklamno brošuro v korist Kallayevga sistema. Na ta način pa se potem tudi vzdržuje proti slovenski vladni sistem v okupiranih provincijah.

Körber in Nemci.

»Oesterr. Volkszeitung« je v nedeljo priobčila članek, o katerem se sodi, da ga je spisal sam ministrski predsednik dr. Körber. V tem članku priznava Körber, da proti češki obstrukciji se nagodba in carinski tarif ne da rešiti in da bo moral odstopiti, če Nemci ne odnehajo glede češkega vseučilišča na Moravskem. Ker Čehi ne bodo odnehali — pravi dr. Körber — morajo odnehati Nemci in se s Čehi porazumeti. Nemci so radi tega članka kar iz sebe in nečesto ničesar slišati o kakem porazumljenju v tem oziru. »Grazer Tagblatt« pledira za porazumljenje Nemcev in Čehov, ki naj bo naperjeno proti — Madjarom. Ti dobri Nemci postajajo — naivni.

Poljaki proti Körberju.

Poljaki so bili do sih dob vladna stranka kat'exochen, ki je brezpogojno podpirala vsako vlado, naj si je bila parlamentarna, ali birokratična. Ta običaj je »Kolu polskemu« že takorekoč prešel v kri in meso. Tem večjo pozornost torej vzbujajo v političnih krogih najnovejši pojavi med Poljaki, ki so naravnost naperjeni proti vladi, zlasti pa proti ministrskemu predsedniku Körberju. Značilno je, da sedaj prav tisti Poljaki, ki so bili dosihmal veliki nasprotniki češke obstrukcije, Čehom nasvetujejo, naj obstrukcije nikar ne opuste in naj ne verjamejo sladkim besedam dr. Körberja. Ta zasleduje namreč povsodi le svoje samopadne namene, da bi se čim najdalje mogel vzdržati na svojem mestu. Körber bi rad z vsemi mogočimi obljubami pridobil Čeha, da bi ne nasprotovali nagodbi in trgovinskim pogodbam. Ako bi hoteli Čehi Körberjevimi obljubam verjeti, bilo bi to znak velike naivnosti,

zakaj Körber še ni nikoli izpolnil danih obljub. Kakšen pa je vobče Körberjev načrt za bodočnost? Ta je jasen. Ministrski predsednik, ta stari nasprotnik Poljakov, bi rad nad vse poljske poslance v parlamentu izoliral, to kažejo že njegova prizadevanja, da bi si zagotovil Čeha ter z njimi in z nemško levico si ustvaril močno parlamentarno večino. In ta nakana se je Körberju v zadnjih letih vsled nezmoglosti predsednika poljskega kluba Jaworskega že deloma posrečila, saj je »Kolo polskie« zares že izgubilo vso veljavo in ves vpliv v državni zbornici. Čim bi pa Körber še izvedel zadnji del svojega dobro premišljenega načrta, kojega je zasnoval že, ko je bil še sekijski načelnik v Badenijevem ministrstvu, bil bi to naravnost usodepolen udarec za Poljake, kojega bi le težko preboleli. Da se pa to ne zgodi, morajo poljski poslanci napeti vse sile, da kar najhitreje odstranijo Körberjev kabinet in da sploh tudi v bodoče nasprotujejo z vso energijo vsakemu uradniškemu ministrstvu, ki bi hotelo omajati stališče poljske delegacije in prikrašati samoupravo Gališke. V tem smislu pišejo vsi poljski listi. Pa tudi večina poljskih poslancev je istega mnenja. Vsi pa so skrajno nezadovoljni z vodstvom starega Jaworskega, kate-rega dolže, da je kriv vseh nevspehov poljske parlamentarne delegacije na Dunaju. Vsekakor se kaže, da je gospodstvu Jaworskega v »Kolu polskemu« že odklenkalo. Da-li pa bo novi predsednik bolj energično postopal proti vladi, kakor on, to je pa seveda drugo vprašanje. Saj smo že navajeni, da je vsak načelnik poljskega kluba samo ponižen oproda vsakojakega ministrskega predsednika. Ako bo to v bodoče drugače, bo samo v interesu poljskega naroda, no tudi na korist drugih Slovanov. Priznati pa moramo, da le težko verjamemo na ta prevrat v polski politiki, »die Botschaft hör' ich wohl, doch fehlt mir der Glaube,« tako si bode mislil tudi Körber ter nadaljeval svojo premeteno politiko.

LISTEK.

Zapuščeni mož.

Francoski spisal Marcel Prévost.
(Konec.)

II.

Stanoval je že dva meseca v Parizu, in po prisiljeni spremembi, ki jo je prinesla preselitev, njegova namestitve v Parizu, nova službene razmere, spoznal je s strahom, da zopet živi svoje enolično življenje od nekdanj, samo v drugem okviru.

Življenje v Parizu, glavnem mestu zabave, obstajalo je za njega v tem, da je spal v dvomljivo mebljovani sobi, jedel v neki gostilni srednje vrste in prebil dve ali tri ure na dan v ministrstvu. Mir se je sam od sebe zopet naselil okoli njegove bedne osebe. Nikogar ni slišal več govoriti o Julietti in o poročniku. Noben človek ni kazal več s prstom za njim. Nikdo ga ni poznal. Bil je zopet stari Filip Lucas: samo sedaj je imel k temu še zavest bednosti življenja, ki mu je vzrastla iz postskriptuma pod zadnjim pismom njegove žene.

Živel je to malodušno življenje

pol leta, do dneva, ko mu je prinesel eden njegovih kolegov, ki je pisal burke s petjem in spremljevanjem godbe za tingeltangle, vstopnico k eni njegovih premijer in ga prosil, podpirati to igro. Filip je obljubil brez navdušenja. Ko je sedel zvečer na svojem parternem sedežu ni nikdar prišel sam ploskati, ako so pa drugi pričeli, pomagal jim je pridno. Ko je ravno ploskal pri neki sceni, katere komika je obstojala v tem, da so si vsi igralci poveznili japonske posode na glavo, padle so mu naenkrat roke v naročje. Dvajset korakov pred njim je aplaudirala Juliette, zelo lepa in elegantna, v neki loži z vso močjo svoje male roke v rokavicah. V isti loži je sedela neka druga ne tako mlada dama, ki je bila posuta z diamanti, in potem je bilo notri še nekaj gospodov v frakih.

Ko je prišel Filip ta večer domov, je že vedel, — da se imenuje njegova nekdanja življenska družica sedaj Lili pl. Neubourg in da stanuje na cesti Alphouse — de — Neuville. Njegov kolega, pesnik glum, katerega je prašal drugi dan po njej, odgovoril mu je brez obotavljanja:

»Lili pl. Neubourg?« Nova zvezda ... Zelo lepa ... zelo inteligentna ... Mlado dekle iz dobre rodbine, ki se je pustila odpeljati od nekega častnika, kateri jo je potem zapustil. Potem je bila prijateljica malega Saint-Mayrana ... ki ima konje dirkače. In sedaj ...

»Sedaj?«

Pesnik je napravil kretnjo, ki naj bi označila veliko množico, katere ni mogoče naštet.

Filip je občutil neko gotovo škodoželjnost, da je bila Juliette tako kmalu zapuščena od svojega zapeljivca.

»Ubožica!« mrmral je hinavsko ... kakšne življenje polno sprememb ima vendar vkljub temu. Mislim, sedaj se gotovo več ne dolgočasi! ...

Odločil se je, spoznati vse podrobnosti tega življenja, ki je bilo enkrat sklenjeno z njegovim in ki se je potem tako hipno ločilo od njega in postalo burno in nemirno. Z vstrajnostjo in molčljivostjo bojaljivega človeka prišel je poizvedovati. Brez težav je zvedel vse, kar je hotel vedeti. Seznanil se je namreč s hišnikom mlade gospe Juliette, ki je skrivala svojo preteklost morda

iz kakega ostanka sramu. Povest, ki jo je povedal pesnik, je izhajala od nje same: mlado dekle iz dobre rodbine, katero je bilo zapeljano od nekega častnika. Njeno gospodinstvo je bilo od dobrega Saint-Mayrana urejeno jako razkošno. Sedaj izhaja, vkljub temu, da so nastopile marsikake krize, komaj s svojimi dohodki. In potem ima veliko upanja: neki belgijski denarnik, kateri je bil strážansko zaljubljen ...

»Milostljiva gospica ugaja zelo, ker razume zanimivo govoriti in se razume lepo obnašati«, končal je hišnik z prepričanjem.

Filip ni niti trenutek mislil na to, da bi obnovil zveze s svojo ženo, ali da bi si ji tudi samo pokazal. Hvaležen je bil, da je varovala njegove ime, da je družnikom in pričam svojega ponižanja zamolčala svoje pravo pokoljenje.

Mislil je: »Samo jaz poznam resnico. Samo jaz vem, kdo je Lili pl. Neubourg ... Ko bi hotel, zamo-gel bi še danes zvečer Lili pl. Neubourg pustiti s policijo prepeljati sem-kaj v svojo mebljovano sobo!« Ta misel razvedrila mu je njegove uradne ure ...

Hotel je, kakor mu bo to dopu-

ščalo njegovo delo, opozovati Lili o Boide Boulogne, kamor — tako je zatrjeval njegov prijatelj-hišnik — se hodi milostljiva gospica večinoma okoli šeste ure sprehajati ... Rekel je z nenavadno prijaznim obrazom svojemu kolegu, pesniku:

»Kadar boste zopet imeli vstopnice za gledišče, posebno k premijeram ... tedaj mislite, prosim, nato, da znam dobro aplaudirati.«

V pisarni se je vse čudilo, da je bil tako dobre volje, tako zgovoren. Dolgočasil se ni več.

III.

Dolgočasil se ni več, nikdar več. Bil je nezmožen, si sam uravnati življenje, sploh storiti nekaj, kar mu ni bilo zapovedano, ali kako drugače udahnjeno — in sedaj je imel nakrat neko skoro strastno zanimanje; gledal je od daleč, kako živi njegova bivša družica. Spoznaval je v senc, v kateri je hodil za njenim bliščečim sledom, vse zabave, večno razveseljevanje, ki je doma v Parizu. Požiral je boulevardne liste, ki so pripovedavali o galantnih dogodkih. Postal je eden izmed neštetihi pariških meščanov, katerih edina zabava je, opazovati zabave drugih ljudi. Poznal je vse zvijače, ki jih

Hrvatska.

Novi ban si je izbral za svojega namestnika in predstojnika oddelka za notranje zadeve dolgoletnega poslanca, odvetnika dr. Svitoslava Šumanovića. Okolnost, da je ban na čelo politične uprave postavil moža, ki ni bil nikdar uradnik, da je vzel predstojnika te uprave iz parlamenta, se tolmači kot koncesijo konstitucionalni misli. Banu je bilo na tem da je predstojnik politične uprave politična oseba, ki bo skrbel za kontakt med vlado in med deželnim parlamentom. V svojem govoru pri sprejemu uradništva je dr. Šumanović povdarjal, da mora biti uprava dobra in poštena. Listi pozdravljajo to izjavo z dostavkom, naj dr. Šumanović skrbi, da bo uprava res taka, kar doslej ni bila.

Bolgarska.

Iz Belege grada se poroča: Kdor pozna bolgarske in balkanske razmere, tisti ve, da je macedonsko gibanje delo kneza Ferdinanda. Macedonski odbori bi nikdar ne bili razvili take delavnosti, da niso vedeli, da jih varuje s svojo avtoriteto knez Ferdinand. Kdo stoji za knezom, tudi ni težko uganiti. Rusija to ni. Ferdinand je nalagal Rusijo, in je nalagal Avstrijo. Da si pridobi Rusijo, je pustil svojega sina prestopiti k pravoslavni veri, češ: Ex oriente lux. O 25letnici plevenske bitke pa je telegrafiral nemškemu cesarju: Jaz sem ponosen na to, da sem nemški princ. Tako se je Ferdinand sukal zdaj, na to, zdaj na drugo stran, dokler ni začel pokati njegov prestol, ki itak ni bil nikdar posebno trden. Odslovil je rusofilske vlado Daneva in izročil vlado ljudem, ki jih narod ne mara. Sedanje ministarstvo ima v narodnem sobranju samo nekaj posamičnikov na svoji strani, vsi drugi poslanci so v opoziciji proti vladi in proti knezu Ferdinandu Koburžanu. Vsak človek na Bolgarskem ve, da Ferdinand Koburžan ni nikdar vladal drugače, nego sta vladala v Srbiji Milan in Aleksander. Kadarkoli je Koburžan povzročil spremembo v ministarstvu, vselej je to storil, ker je bil njegov položaj postal obupen. Ohraniti se hoče na prestolu na vsak način in zato mu je dobro vsako sredstvo. Zadnji čas je v ta namen hotel izzvati vojno s Turčijo, češ, če mu že Rusija ne bo pomagala, stori to Avstrija in prestol je rešen. Turčija pa je poznala obupni položaj Koburžanov in je zato pokazala Bolgarski vso svojo vojno moč. Vojne ni napovedala in tega tudi ni bilo treba storiti. Koburžan je bil brez bitke popolnoma poražen. Pričakoval je, da mu Evropa v najslabšem slučaju omogoči doseči »regulacijo« meje na škodo Turčije, misleč, da ga to udrži na prestolu. Saj je tudi Milan vzlic Mišu in Pirotu smel gomiliti grehe na grehe, ker je za njegovega vla-

imajo navadno ti ljudje in jih uporabljal, da si je pridobil vstop k gledališčam, k otvoritvam salonov, k kazinam, svoj štirinajstnevni dopust prebil je namreč vsako leto na morju, v kopališču, kjer je paradirala Lili. Ali ni bilo to trdovratno, skrivno za-lezovanje, neka nedoločena vrsta ljubezni? Potreba bi bila mnogo bistroumnosti, za razrešitev tega kompliranega občutka: in Filip Lucas si sploh ni polagal računa o svoji vrto- glavosti. Strastno, skoro brezmi-selno se ji je udal in ni se utrudil.

Ako noben nepričakovan dogodek ne prenaradi življenja Lili pl. Neubourg, bo stal Lucas večno daljni, tajni in zadovoljni opazovalec svoje lastne žene.

Nikdo ne ve za njegovo skrivnost. Toda ako gre s kakim prijateljem po cesti, in se pelje Lilin voz mimo, potem ga zabava, pripovedo-vati o nji različne podrobnosti, po-vedati njen naslov, koliko je stara, kakšen značaj ima ... in ako ga pri-jatelj potem tako zažudeno vpraša, odkod to ve, odgovori z malitieznim smehljajem:

»Poznal sem jo in sicer zelo intimno.«

danja postala Srbija kraljestvo. Ali ta načrt se tudi ni posrečil, kakor tudi načrt z macedonskimi reformami, ker bodo te na korist vsem narodnostim Macedonije in se z njimi utesni do-seđanja odločilna veljava Bolgarov v Macedoniji. Koburžanu je vse izpod-letelo. Nekoliko upanja mu je pri-nesel 11. junij, dan umora srbskega kralja. Svojim časopisom je naročil, naj razvijejo prapor združenja Srbije z Bolgarsko. Preplaval je vso Srbijo s temi listi, na vse konce in kraje je poslal svoje agente, a vsepa ni do-segel. Koburžanov sen, da postane naslednik carja Dušana je trajal le dva dni in dve noči. Srbi so s po-smehem zavrnil misel, da bi nem-škemu princu izročili svojo krono. Zdaj je nastala v Bolgarski nevarna dinastična kriza. Ferdinanda je strah, da ga zadene ista usoda, kakor kralja Aleksandra in zato je hitro odšel. Pravijo, da mu je le na tem, da bi svojemu sinu Borisu zagotovil prestol.

Politične vesti.

— Konflikt med finanč-nima ministroma. V nedeljo se je obravnavalo v Budimpešti tudi sladkorno vprašanje. Kakor se govori v ogrskih političnih krogih, je bila tozadevna debata jako burna in se je končala s tem, da sta ministra izjavila, da nočeta imeti v bodoče drug z drugim nič več opraviti.

— Žrtve manevrov v Her-cegovini. Poslanec Viszontay bo v seji poslanske zbornice nujno in-terpeliral glede nezgod pri manevrih v Hercegovini. Interpelacijo bo pod-piral poslanec Nessy. Ta namerava predlagati, naj se seja za deset mi-nut prekine v znak žalovanja za umrlimi vojaši. — O omenjenih ne-zgodah se ne ve še nič gotovega. Neki rezervist je pisal iz Trebinja svojemu bratu, da je bilo že 31 mrt-vih, ko so čete prišle v Bilek, da jih je potem umrlo še 9 in smrtno nevarno obolelo 24. Poleg tega je še 57 bolnikov, katere so morali spraviti v bolnico.

— Položaj na Ogrskem. Banketa, ki se je vršil pri otvoritvi Rakoczyjeve razstave v Košicah, se je udeležil tudi posl. Apponyi z de-putacijo poslanske zbornice in je imel pri tej priliki govor, v katerem je povdarjal, da deputacija ljudskega zastopstva ni prišla samo zato k tej slavnosti, da bi slavila spomin Ra-koczyjev, ampak v prvi vrsti z na-menom, da popravi, kar je državni zbor nekoč zagrešil nad spominom Rakoczyjev. To bo pa popravila s tem, da prenese zemeljske ostanke tega moža iz Turčije v njegovo do-movino. V svojem nadaljnjem govoru se je spominjal vzajemnosti med narodom in krono, katera naj bi se po njegovem mnenju vedno gojila, da postane narodnostno čustvo po-polno in splošno. Ta slovesnost naj se smatra kot začetek boljše bodoč-nosti. Svoj govor je končal Apponyi z napitnico mestu Košicam. Nato je govoril posl. Beöthy in povdarjal, da se je Apponyi, ta ponos ogrskega naroda izrazil v seji poslanske zbor-nice, da se o ogrskem jeziku v ar-madi še ne more govoriti, ampak da mora ta pravica šele v veljavo priti. Dalje je opozoril, da se je Apponyi izrazil, da se razločujejo stranke le glede taktike, časa in postopanja. Svoj govor je sklenil z željo, naj bi se uresničil ogrski ideal, t. j. ogrski armadni jezik.

Dopisi.

Z dežele. Dne 17. t. m. zapu-stil je dijak osmošolec M. M. svojo rojstno vas Razborje, v namenu, ogle-dati si zeleno Štajersko. Pot ga je pe-ljala skozi Čatež, Sv. Križ, Dole. Še v Dolih jelo je kazati, da zna priti ne-vihta, vendar na kaj posebno hudega ni bilo misliti. Omenjeni dijak pa je hotel na vsak način še isti večer pre-hoditi dolgočasno pot v Radeče. Toda blizu Marjetnega dola okoli 9. ure zve-čer se vlije taka ploha, da na nadalje-vanje pota ni bilo misliti. Poišče si to-raj prenočišča v samotni koči tik okrajne

ceste. Gospodar mu odkaže ležišče pod streho. Predno oddide dijak k počitku, opomni mu oni, da naj luknjo vrh le-stve s čim zadela, da boče čul, če pride kak tat. »Tu je sedaj mnogo ne-varnih ljudi in nihče ne ve kje bivajo in od kod prihajajo,« pripomni gospo-dar. Dijak zamaši luknjo z nekim za-bojem, v kojega spravi nekaj druge šare. Bilo je nekaj nad polnoči, ko lga nakrat zbudi ropot pod podstrešjem. Prestrašen skoči po konci in vidi, da pred njim stoji neka oseba. »Denar sem, če ne bo dobro!« »Saj nimam nič denarja, sam prosim. «Kdo si?» Reven dijak, ki potuje za kratek čas in za pouk v počitnicah. Tu imaš 20 vinarjev več nimam.« Toliko je bilo razgovora. Dedec jo počasi krotaje pobere zopet po lestvi zavzdol. M. M. kakih pet minut niti ganiti ni mogel, kajti v strahu sta mu vid in sluh pošla. Da ni sanjal, prepričal se je, ker je bil za-boj na stran preobrnjen in šara raz-tresena. Počasi zleze po lestvi navzdol in pokliče gospodarja. Ta pride z lučjo v vežo in se ne more načuditi, da je gost že tako zgodaj vstal. Začuvši, kaj se je v podstrešji zgodilo, opomni: »To so bile le hude sanje« in glasno sme-joč pusti dijaka v veži samega. Ta je kot jetnik sedel na lestvi in pričakoval v največjem strahu svita. Ob treh zju-traj odide s težkimi koraki od te go-stoljubne hiše. Pri prvi c. kr. žandar-merijski postaji naznani ves dogodek. Kaj je ta poizvedela, mu še ni znano, kajti sedaj se mudi v Novem mestu, vendar pa je radoveden, kakšen vspah je imelo poizvedovanje gg. žendarmov.

X. Y.

Katoliški uzori.

(Dalje.)

Revolucija l. 1848. je imela jako žalostnih posledic. V Avstriji in v Nemčiji je sledila reakcija, na Fran-coskem državni prevrat in drugo cesarstvo. V Italiji restavracija — kar je vse podprlo in utrdilo veljavo in moč papeštva. Vladaji so pri cerkvi iskali pomoči in morali so to pomoč drago plačati. Papeštvo je zadobilo tako moč, kakor je že več stoletij ni imelo. Šele zdaj je dobilo popolno oblast nad škofi, ki so postali nekaki duhovski prefekti, popolno oblast nad šolo in odstranili vse, kar je bilo političnemu gospodstvu papežev na potu. Konkordat, ki ga je sklenila Avstrija l. 1855. z rimsko stolico in s katerim je cesar Franc Jožef I. uničil vse, kar je bilo še ostalo iz za-časa cesarja Jožefa II., je najboljši dokaz, kako oblast je zadobilo pape-štvo kot posvetna moč.

Nov važen korak za papeško absolutno gospodstvo se je zgodil l. 1854. Franciškani in dominikanci so se stoletja prepirali zastran brez-r-dežnega spočetja Matere božje. Na predlog kardinala Macchia je papež dne 8. decembra 1854 pro-glasil brezmadežno spočetje Matere božje kot versko dogmo. Proglasil je bil to, ne da bi bil prej vprašal škofo in si torej implicite že pri-lastil nezmotljivost.

Ta je bila za papeštvo toliko aktualnejšega pomena, ker se je bilo politično obzorje začelo močno oblaščiti. Graf Cavour je bil pridobil Francijo, da skupno s Pijemontom prežene Avstrijance iz Italije. To je bila za papeštvo velika katastrofa. Avstrija je izgubila Lombardijo. Ko je bila avstrijska armada tepena, se je dvignil italijanski narod in spodil vladarje Toskane, Parme in Modene. Garibaldi je pregnal neapoljskega kralja, narod v Romagnu pa se je z navdušenjem izrekel za združenje teh papeških dežel z novo Italijo. Papeška država je postala jako majhna: obsegala je zdaj samo še stari Petrov patrimonij s petino prejšnjih prebivalcev in še ti bi se bili papeža tako presrešno radi zne-bili, da je moral papež poklicati fran-cosko vojaštvo, naj ga ščiti pred lastnimi podaniki.

Papež je sklical škofo v Rim, poglavito v namen, naj bi protesti-rali proti tem dogodkom. Zbralo se je 300 škofov, ki so s posebno adreso sporočili papežu, da so mu neomah-ljivo vdani, da verujejo vse, kar uči tačasni papež in da obsojajo vse zmote. ki jih papež obsoja. Papež je na to v alocuciji dne 9. junija 1862. naštel vse to, kar smatra kot zmoto. Vse te zmote so naštele v eniklikli z dne 8. decembra 1864, oziroma v dodatku tej eniklikli, imenovanem »syllabus errorum«. Ta eniklika ob-soja svobodo vesti, pravico, da sme vsaka konfesija svobodno opravljati svoje cerkvene ceremonije, tiskovno svobodo, socializem, naturalizem, racionalizem, indiferentizem, nauk o

svobodni cerkvi v svobodni državi itd. Kot zmota se proglašajo tudi nauk, da se more in sme papež sprijazniti s tačasno kulturo.

Syllabus je v prvi vrsti naperjen proti italijanskemu kraljestvu, ali v resnici je to važen dokument za vse človeštvo, ker se je v tem doku-mentu papeštvo odpovedalo vladanju, utemeljevanem na prepričanju, na svobodi, na katoliški prosveti — valed česar se more naslanjati samo na posvetno moč, na silo in na denar na diplomacijo in na despotizem, na oslabljenje človeškega razuma in na prazno verstvo, na to, kar pripravi človeka do tega, da smatra oblast grešnega človeka za božjo avto-riteto.

Zaman je cerkev storila ta ko-rak, ki je izviral iz strahu, da izgubi tudi Rim. L. 1866 je prineslo vojno med Avstrijo in Italijo in med Av-strijo in Prusko. »Il mondo casca« (svet se podira) je obupno vzkičnil papežev nuncij v Monakovem, ko je izvedel, da je bila Avstrija pri Kra-ljevem Gradcu poražena. Francosko vojaštvo je decembra meseca l. 1866. zapustilo Rim, a se je moralo vrniti, ker so Garibaldijeve čete hotele Rim zavzeti.

Dne 6. decembra 1864 je papež Pij IX. prvič izrazil misel, da skliče splošen koncil. Vsi cerkveni dostoj-anstveniki so se izrekli za sklicanje koncila, ker so pričakovali od tega dobrih uspehov, valed česar se je kmalu začelo s pripravami, ki so se-veda trajale nekaj let.

Leta 1869 je takratni bavarski ministrski predsednik in poznejši nemški kancelar knez Hohenlohe po svojem bratu, kardinalu Hohenlohe izvedel, da se namerava na tem koncilu proglasiti papežev nezmot-ljivost. Knez Hohenlohe je vprašal teološko in juridično fakulteto mo-nakovskega vseučilišča za mnenje. Ko ste obe fakulteti kar najostreje obsodili papežev nezmotljivost, je knez Hohenlohe izdal okrožnico na vse evropske vlade ter predlagal skupno akcijo proti papeški nezmo-tljivosti in opozarjal na velike poli-tične konsekvence, ki bi jih mogla imeti taka dogma. Toda časi so bili resni tako, da se nihče ni prav bri-gal za cerkvenopolitične zadeve v tem ko so klerikalci z združenimi močmi planili na Hohenlohea in ga res podrli.

Ko je »Civiltà catholica« nazna-nila, da so se veleuplivni cerkveni dostojanstveniki izrekli za to, da koncil definira in določi papežev nezmotljivost, so se oglasili proti temu liberalni katoličani in tudi nem-ški škofje.

Dne 8. decembra 1869. je bil končno v cerkvi sv. Petra odprt in zadnji koncil. Članov je imel 764. Med njimi je bila dobra tretjina Ita-lijanov. Papež je imel trdno večino 550 glasov, skoraj samih italijanskih, španskih, portugalskih in francoskih škofov, ki so bili odločno za pape-žev nezmotljivost. Na čelu opozicije je stal dunajski kardinal Rauscher.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 28. julija.

— **Osebnosti.** Ravnatelj učiteljskega g. Fran Levec je ime-novan deželnim šolskim nadzornikom. Deželni šolski nadzornik g. Peter Končnik je dodeljen štajerskemu deželnemu šolskemu svetu.

— **Deželni šolski svet** je v svoji zadnji seji dovolil kranjski industrialni družbi, da na Savi pri Jesenicah ustanovi privatno ljud-sko šolo — seveda nemško.

— **Železniški minister Wit-tek na Gorenjskem.** Dne 27. t. m. je prišel železniški minister Wit-tek v Jesenice, da si ogleda zgradbo tunela v Hrušici. Pridružil se mu je šef generalnega štaba fcm. Beck. Popoldne sta se minister Wittek in fcm. Beck s spremstvom odpeljala v Škofjo Loko in od tam z vozom v Podbrdo na Primorskem.

— **Nekaj smrdi . . .** V so-boto smo priobčili notico, ki nam je bila poslana iz Trsta. Bila je to po-nižna notica, obsegajoča uljudno in ponižno vprašanje, če je kaj resnice na tem, kar se govori po Trstu, da misli družba sv. Cirila in Metoda odstopiti nekaj svojega zemljišča za zgradbo — Marijinega doma. Ne samo, da je bila notica pisana po-nižno in uljudno, pisana je bila tudi z vso rezervno. Opetovano se je reklo, da ne vemo, če je res, kar se go-vori, in reklo se je tudi, da nimamo čisto nič proti temu, če se dotično zemljišče proda za primerno

ceno za Marijin dom, četudi se nam tak dom ne zdi prav nič potreben. Vprašali smo slavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda, ker živa naše popolno zaupanje, a od-govorila nam je — »Edinost«, ka-tere nihče ni vprašal ni in katero naše vprašanje tudi nič ne briga — če ima mirno vest. In kako je odgo-vorila! Ves njen odgovor je ena sama imperitivenca. Naše po-nižno in uljudno vprašanje, za-beleženo z vso rezervno imenuje na-pad na družbo sv. Cirila in Metoda, dasi v naši notici niti sence ka-kega napada ni. Potem piše »E-di-nost« doslovno: »Slovenski Narod« prinaša vest, da se širi po Trstu go-vorica, da misli družba sv. Cirila in Metoda odstopiti Marijini družbi **družbino šolo** in zemljišče pri sv. Jakobu za »Marijin dom«. To je doslovno čitati v št. 167 tržaške »Edinosti«. V naši notici pa ni niti z besedico omenjeno, da hoče družba sv. Cirila in Metoda **šolo** prodati, govori se samo o zemljišču. »Edinost« je storila čisto navadno lumparijo, ko nam nekaj pod-tika, česar v našem listu ni bilo. O šoli se sploh ni pisalo, niti reklo, da se govori. Tudi piše »Edinost«, da v Trstu take govorice ni bilo in je ni. Seveda, govorice, da hoče družba sv. Cirila in Metoda šolo prodati, te res ni bilo, pa tega tudi nihče ni trdil; go-vorilo se je samo o prodaji zem-ljišča. Če »Edinost« za to govo-rico ne ve, ali neče vedeti, je pač vse eno, mi smo dobili svojo notico od strani, ki je vsaj tako vero-dostojna, kakor okrog »E-di-nosti« zbrana družba in mi tudi verjamemo svojemu poročevalcu. Če dotična govorica ni prišla v ka-varno Comercio, ni s tem še ničesar povedano, saj je tudi v Trstu — hvala Bogu — še nekaj Slovencev, ki ne bodijo v to kavarno. Vprašanje pa je: Zakaj se je »E-di-nost« tako razgrela, da se za-letava kar po furmanskem v nas, ki je vendar vsa stvar nič ne briga, ko smo vendar govorili z vodstvom družbe sv. Cirila in Metoda? Ta divja jeza, to surovo psovanje »E-di-nosti« mora imeti svoj poseben vzrok. Ako nas stvar doslej ni po-sebno zanimala — nas zanima pa sedaj, tako da bomo poskusili izvedeti ta posebni vzrok, ki je »E-di-nost« celo zapeljal v falzifika-cijo, kajti zdi se nam, da v tej stvari — nekaj smrdi.

— **Učiteljske vesti.** Učitelj v Postojini g. Ludovik Fetichek-Frankheim je imenovan nadučite-ljem v Mokronogu. Stalno sta name-ščeni učiteljca v Škocijanu gđna. Darinka Franke v Tomišlju in učiteljca v Ljubljani gđ. Ema Za-jec v Žužemberku. Na dosedanjih svojih službenih mestih so stalno na-meščeni g. Fran Keržič v Žabnici, gđ. Ana Harbich v Št. Rupertu in gđ. Ana Vernik v Leskovcu. Premeščeni so: nadučitelj g. Josip Pavčič v Velikih Laščah kot učitelj na I. mestno deško ljudsko šolo v Ljubljano, g. Emil Adamič iz Za-gorja v Kamnik, g. Josip Bezljaj z nemške deške ljudske šole v Ljub-ljani na II. mestno deško ljudsko šolo v Ljubljani, g. Josip Gregorin s Črnuč na Vič, g. Josip Tscherner in Gotenice v Spodnje Skrilje, gđ. Marija Praprotnik iz Vel. Lašć v Radeče in gđ. Pavla Zirer iz Bučke v Krško. Na lastno prošnjo so bili vpokojeni: nadučiteljca g. Ivan Gantar v Čatežu in g. Fran Pa-pler v Borovnici ter učitelja gosp. Fran Gross v Matenji vasi in g. Martin Potočnik v Sori.

— **Nemški nacionalizem v uradu.** Celjski mestni urad po-šilja svoje akte slovenskim občinam in ljubljanskemu magistratu pove-zane s trakovi črno-rudeče-žoltimi. Mi bi temu mestnemu svetu sveto-vali, da se mesto za to nemško-nacionalno srboritost pobriga bolj za — točnost pri uradovanju.

— **Zanimiva obravnava** se bo vršila jutri pri tukajšnjem okraj-nem sodišču. Obtoženi so gg. stud.med. Hočevar, dr. A. Šerko in stud.

jur. Žiga Vodušek in sicer zaradi žaljenja časti. Tožili so jih Friderik Sima, deželni knez, konceptni praktikant, jurist Erih Schmid in »zašebnik« Henrik Zeschko. Povod je renkontre, ki se je zgodil po Prešernovi slavnosti v Švicariji. O obravnavi homo poročali, že da se spozna, kakšni vitezi žalostne postave so ti tožitelji.

— **Stalna predavanja za akademike.** Na včerajšnjem sešanku so slovenski akademiki sklenili prirediti stalna predavanja z debatami za slov. visokošolce.

— **Narodna čitalnica v Spodnji Šiški** priredi v nedeljo dne 2. avgusta 1903 na Koslerjevem vrtu ob udeležbi slavnih društev: Ljubljanskega »Sokola«, pev. društva »Slaveca«, pev. društva »Ljubljane«, »Zidarskega in tesarskega društva« ter slov. trg. društva »Merkura« slavnost svoje 25letnice. Sodeluje Ljubljanska društvena godba pod osebnim vodstvom kapelnika g. J. Novačka. — Vpored: I. Slavnostni govor, govori gospod Ivan Resman, II. Izročitev trakov (dar šišenskih rodoljubkinj) čitalnični zastavi po gošpej Ani Juvančičevi. III. Petje. 1. Vredil V. Lichtenegger: »Lepa naša domovina«, zbor, poje moški zbor »Šišenske čitalnice«. 2. I. pl. Zajec: »Slava delcu«, zbor, poje sl. slov. del. pevsko društvo »Slaveca«. 3. Dr. B. Ipavec: »Ilirija oživljena«, zbor, poje sl. slov. pevsko društvo »Ljubljana«. 4. F. S. Vilhar: »Na vrelu Bosne«, fantje zbor z bas samospevom; poje moški zbor »Šišenske čitalnice«, samospev g. Bateto J. 5. K. Bendl: »Na planine«, zbor, poje sl. slov. del. pevsko društvo »Slaveca«. 6. Ferjančič: »Oj slovenska zemljica«, zbor, poje sl. slov. pevsko društvo »Ljubljana«. 7. Dr. B. Ipavec: »Domo vina«, zbor z bariton in tenor samospevom; poje moški zbor »Šišenske čitalnice«, samospev g. Bateto J. in Kranjc Filip. Petje vodi gospodje: Benišek Hilarij, Gorjup Pavel in Dele Fran IV. Godba. V. Olimpijske igre, umetelni cigni, tehtnica, ples itd. — Začetek ob 3 uri popoldne. Vstopnina 40 vin. za osebo. Vstopnine prosti so: častiti člani šišenske čitalnice, člani sodelujočih društev, v društveni opravi došli gostje in otroci do 10. leta.

— **Z noži in s poleni.** V Šiški na Vodnikovi cesti, kjer se blišči napis »Tukaj se toči vino na liter«, so se včeraj popoldne ob patih sprli neki rokodelski pomočniki. Govorili so, da so doma iz St. Vida. Seveda ni ostalo pri besedah. Fantje so se tudi spoprijeli, pa ne z litri, nego z noži in s poleni. Ko se je začelo vpitje in preklinjanje, je bila cesta takoj polna ljudi in gledali, kako so fantje zares kakor mojstri v pretepanju metali polena in sukali nože. Bog ve, kaj bi se bilo zgodilo, da se napadencu — ki je z drugimi vred delal »plava« — posrečilo, zapreti se v neko bližnjo hišo. Otroci in ženske so strahoma vpili. Pa je res pravo čudo, da se nobenemu gledalcu ni ničesar zgodilo. Upamo, da bodo poklicani faktorji skrbeli, da se taki prizori več ne primerijo.

— **»Zadruzi ali papežu?«** Tako so se vprašali klerikali, ko so v Poljanah 27. t. m. zapeli zvonovi tužno pesem. Komu zvoni — zadruzi ali papežu? — A: »Papežu, saj je bil v »Slovenca« cel teden parter!« — B: »Gotovo zadruzi, ker je na njenih vratih nabit konkurz-partel!« — C: »Zalosten tak partel, na katerem še križa ni, četudi smo zadruzo ustanovili na katoliški podlagi!« — B: »Če ni na partu križa, saj je v zadruzi sami!«

— **Požar v Starem trgu?** Danes se je po mestu raznesla govorica, da je v Starem trgu pri Ložu nastal velik požar. Do sklepa lista še nismo dobili odgovora na dotično naše vprašanje.

— **Okrajnega učiteljskega društva za postojnski okraj** glavno zborovanje bo dne 3. avgusta ob 10¹/₂ uri popoldne v šolskem poslopju. Spored kakor običajno.

— **Otvorjenje mostu čez Savo v Zagorju.** V nedeljo, dne 26. julija vršiti bi se imelo otvorjenje mostu čez Savo v Zagorju. Vseled malih neprilik pa se je isto moralo preložiti, ter se vrši sedaj v nedeljo, dne 2. avgusta s sledečim vporedom: Oo 3 uri popoldne bodo blagoslovljeni mostu, po blagoslovljenju pa velika ljudska veselica v krasnem vrtu gradu Brusnice (na krasu) ob Savi s plesom na nalašč (za to prirejenem plesišču na prostem. Godbo oskrbi zagorski orkester. — Vstop prost. V slujaju dežja vrši se slavnost nedeljo pozneje.

— **V Lučah** v Savinski dolini je v soboto, dne 25. t. m. ponesrečil neki zidarski mojster iz Kamnika. Nesel je narodno zastavo v zvonik, ker je bila drugi dan »lepa nedelja« drvarjev

in lesnih trgovcev. Ko je pritrjeval isto, se mu odlomi na polovico petelin na stolpu in ubogi mož je padel na cerkveno streho, od koder so ga prinesli mrtvega doli. Mož je že mnogokrat bil na vrhu zvonikov, pravijo, da je zadnja njegova pot na vrh zvonika bila osemindesetletna.

— **Planinci pozor!** Dne 15. avgusta t. l. bodo Savinska podružnica »Slovenskega planinskega društva« slavila pri Legarju v Logarski dolini svojo desetletnico in sicer po sledečem vporedu: Turisti in izletniki pridejo dne 14. avgusta do večera v Luče, kjer se prenočuje. Ako bi komu to ne ugajalo, lahko pride samo do Ljubnega, kjer se tudi dobijo dobra prenočišča. Ob 7. uri zjutraj, dne 15. avgusta odhoda iz Luč proti Solčavi. Tam se združimo z onimi turisti, ki bi mogoče v Solčavi prenočevali. Zajtrkuje se v gostilni pri Šturmu, oziroma pri Herletu, kakor komu ljubo. Ob deseti uri se udeležimo sv. maše, po kateri odkorakamo v Logarsko dolino. Do Solčave je lahko priti z vozom, naprej se gre peš, ker ni vozne ceste, četudi je vse v dolini. Pri Legarju je skupno kosilo po zmerno nizki ceni. Preskrbelo se bodo sveže pivo žalsko in dobra starna. Tamburaši skrbeli bodo za potrebno zabavo in tudi pevcev ne bodo manjkali. Vsa slavnost obeta biti prijetna in neprisiljena. Vsakdo je dobrodošel! Pač pa mora vsak preizkusiti, ker drugače ne dobi jedil in tudi pijače ne, ker se bodo le toliko preskrbelo, kolikor se vdeležencev oglasi. V bližini ni nobene gostilne in se tudi slavnost vrši v privatni hiši. Zglasiti se je treba pisмено vsaj do 8. avgusta pri g. Fr. Kocbeku, nadučitelju v Gornjem gradu. Podrobnosti se objavijo še pravočasno. Ker se posebna vabila ne bodo izdajala in se bodo na slavnost le potom časopisja opozarjalo, naj smatra vsakdo že take objave kot vabila. Že leti bi bilo tudi, da se slavlja udeležijo spodnještaterska društva, bodisi pevska ali druga vsaj po odposlancih, če ne korporativno. Kdor zasleduje delovanje planinskih društev, ta ve, kakšne velike važnosti v narodnem, kulturnem in gospodarskem pomenu so ona; zlasti pa deluje v tem smislu Savinska podružnica neumorno in vstrajno, še tudi mirno in tiho. Komur dopuščajo razmere, ta naj ne zamudi prilike, v osrčju spodnještaterske Švice prebiti nekaj uric v vesele družbi. Palico v roke in hajd 25. avgusta v Logarjevo dolino!

— **Požar v Predgradu.** Deželna vlada je obelodanila poziv za nabiranje milodarov za pogorele v Predgradu v črnomaljskem okraju. Očitek pravi, da je škode približno 340.000 kron, ki je za zavarovana samo za 62.000 K. Cesar je daroval pogorelcem v Predgradu 5000 K.

— **Meksikanskim konzulom v Trstu** je imenovan naš rojak, profesor Josip Smerdu.

— **Iz Krapine** se nam piše: V tukajšnjem mrzlem kopališču, katero je ustanovil in katero vodi znani urednik Kneippovih listov gospod Okič, sta se pripetila v kratkem presledku dva izvanredna slučaja vzdravljenja, katere ne vzbujata samo med tukajšnjimi gosti, ampak tudi v tukajšnjem trgu veliko zanimanje in katere sta vredna da jih zabeležimo. Pred 12 dnevi je došel sem vpokojeni železniški nadsprevodnik g. Jagič. Pred osmimi leti sta mu pri trčenju dveh vlakov vsled strahu obe noge popolnoma otrpeli. Tu je prišel takoj s polovi in glej čudo, — peti dan po tem je prišel sam brez tuje pomoči vpirajoč se na palice v kopališče, katero je 300 metrov od trga oddaljeno. Evo drugega slučaja: Župnika Kovačiča iz Koprivnice je zadel pred 7 tedni na levi strani mrtvoud. Po zdravniškem nasvetu je pred 10 dnevi došel sem. Z leve noge ni mogel popolnoma nič giniti, toda že osmi dan tukajšnjega bivanja je zamogel brez vsake opore hoditi.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tukajšnjem deželnem sodišču. 1. Na 18 mesecev težke ječe je bil obsojen Janez Zupan črevljar v Križu, ker je lansko leto v jeseni Alešu Kokalju grozil, da ga bo zaklal, Mariju Zupan, pa žugal, da ji bo popelje žalgal; tudi je letos meseca vel. travna Boga proklinjal; Zupan pravi, da on od tega nič ne ve, ker je bil močno pijan. 2) Janez Kalan, posestnikov sin v Zbiljah je zvečer dne 1. rožnika v prepiru Franceta Susteršiča dvakrat z nožem v hrbet sunil. Kalan trdi, da je to storil v silobranu kar se pa ne strinja z izpovedbami zaslišanih prič; obsojen je bil na pol leta težke ječe. 3) France Lokar, delavec v Ljubljani je dne 26. mal. travna na Dolenski cesti brez povoda z nožem napadel Ivana Janežiča, katerega pa ni zadel, ker se mu je pravočasno izognil, na to je dvakrat zamahnil proti Jožetu Kalanu in ga na levi roki težko poškodoval. Lokar je bil na eno leto težke ječe obsojen. 4) Na 1 mesec

težke ječe je bil obsojen 17 let stari France Ramovž hlapec iz Hotavel, ker si je 11. rožnika t. l. iz zaklenjene skrinje svojega gospodarja prilastil srebrno žepno uro v vrednosti 20 kron. 5) Martin Avsec, posestnika sin iz Obrha se je hotel odtegniti svoji vojaški dolžnosti s tem, da jo je mislil popihati v Ameriko; v to svrhu mu je njegov brat France Avsec hlapec v Ljubljani preskrbel potni list in vozni list do Lipskega. Martin Avsec pred sodiščem sam priznava, da je mislil kake 3 leta ostati v Ameriki. Obsojena sta bila vsaki na 10 K denarne globe. 6) Franciška Premru posestnika žena je dne 25. mal. travna občinskega slugo, ko je ta zaradi iztirjatve občinske naklade, vsled občinskounradnega ukaza hotel v hlevu rubež izvršiti, tako močno sunila v prsa, da je ta padel na drva; obsojena je bila na tri tedne ječe.

— **Tega je še treba.** Danes ponoči šli so trije učitelji po Mestnem trgu. Pred Hamanov prodajalno so stali takrat častniški namestnik Evgen Walland od 27. pešpolka, njegov brat Rudolf Walland in trgovcev sin Viktor Nagy. Učitelji so šli na nasprotni strani po hokniku. Nakrat pride častniški namestnik Evgen Walland čez trg na to stran, kjer so bili učitelji, se postavi pred nje na hodnik in jih fiksira. Slovenci so se mu izognili in šli naprej, samo eden izmed njih se je ozrl in pogledal, kaj da častniški namestnik napravi. Le-ta je gledal za učitelji, in ko je videl, da se je eden ozrl, je pristopil k njemu in mu rekel: »Lausbub schäbiger, was fixieren Sie mich«, in ko je nato drugi učitelj dejal: »Kajti je rekel?«, je Walland pristopil k temu in mu dal za ušnico in ga istotako imenoval »Lausbub, schäbiger«, nakar mu je ta Slovenec repliciral, da je on ravno isto. Sedaj pa je skočil razluteni častniški namestnik v Slovenca in mu pripeljal še več zaušnic. Slovenci so se zbal, da bi Walland potegnil sabljo in so šli nato na policijo, kjer so stvar naznanili. Pred mestno hišo se je vnel nov konflikt baš ob navzočnosti policije. Ravno kar došli slovenski visokošolci so zahtevali, da se Nemci aretirajo. Nemci pa so upili in razenjali po veži pred stražnico, kot bi bili ne vemo kje v »Reichu« in hoteli so, da bi vse zaradi njih govorilo nemško. Walland je tudi vprilčo stražnikov pretel, da potegne sabljo in jo faksitno tudi že nekoliko izvlekel, pa se zopet premislil in jo potisnil nazaj. Nemškim izizračem in pretepačem se seveda ni storilo ničesar, dasi bi jih policija bila morala potisniti v špekhamro! Stvar pride seveda pred sodišče.

— **Okrajno glavarstvo ljubljansko.** V prejšnjem porotnem postopki v Hrenovih ulicah so se zadnje tedne prenaradili prostori za nastanitev okrajnega glavarstva, ki se vanje preseli meseca avgusta letos.

— **Clyanthus Dompieri** je cvetlica, katero ima v Ljubljani edinole g. Korsika. Ta nenavadna cvetlica cvete sedaj v tretjič. Ljubimci cvetlice jo lahko ogledajo pri g. Korsiki.

— **Na vojaške vaje** je odšel danes zjutraj na Koroško tukajšnji bataljon 17. pešpolka. Spremila ga je vojaška godba.

— **Zaprli so črevljarskega mojstra** Simona Galina, stanujočega v Križevniških ulicah št. 2. Isti je nekoga dne v pričetku meseca julija t. l. svojo, od njega ločeno ženo Terenzio Galinovo, pod pretrvezo, da bode iz njene vinkulirane hranilne knjižice »Kmetске posojilnice« v Ljubljani 600 K dvignil in njej denar izročil, pregovoril, da je šla z njim k blagajni omenjene posojilnice in se ondi v knjižico podpisala, nakar je on brez njene vednosti in zoper njeno voljo celo vlog v znesku 2200 K vzdignil in si pridržal. Z denarjem je hotel danes v spremstvu svoje ljubice Konstančije Premkove pobegniti v Ameriko.

— **Silovit mož.** Posestnik Matija Virant v Črni vasi št. 20, je včeraj napadel svojo ženo Nežo Virantovo in svoji pastorki Marijo in Nežo Cerarjevo in jim grozil s sekuro, da bode vse pobil. Ženske so bežale iz hiše k sosedu in si niso upale več nazaj, ker je bil Virant silno razburjen in je po hiši s sekuro razbijal. Poslali so v mesto po dva policijska stražnika, ki sta silovitega moža aretovala in odvedla v zapor. Matija Virant živi s svojo ženo v vednem prepiru.

— **Povožena** je bila danes popoldne na Tržaški cesti 7letna deklica Ivana Senegačnikova, stanujoča na Rimske cesti št. 24. Povožila jo je s kolešom neka dama, ki se je peljala po hodni poti. Deklica je na glavi poškodovana.

— **Amerikansko žepno uro** je ukradel neki postopač posestniku Ivanu Perčiču v Vrbačah št. 4. Z uro vred je odnesel tat tudi poslačeno verižico in medaljon.

— **Dezertiral** je 26 t. m. popoldne prostak 27. brambovskega pešpolka Josip Trampuž. Včeraj so ga orožniki prišli in prignali nazaj v vojašnico.

— **S škarpe padel** je pri Zagorju zidar Josip Orizaj in se na glavi težko poškodoval. Prepeljali so ga v deželno bolnico.

— **Izgubljene reči.** Posestnikova hči Dragica Gostišarjeva iz Gornjega Logatca je izgubila danes dopolutne na poti od južnega kolodvora po Kolodvorskih ulicah, po Sv. Petra cesti, čez Marijin trg, po Wolfvih in Gospodskih ulicah do Križevniških ulic srebrno žensko uro. — V šolskem drevořdu je izgubila služkinja Ivanka Fau, stanujoča v Prešernovih ulicah št. 57 bankovec za 10 kron.

— **Najnovejše novice.** Velike izgrede so provzročili delavci pri proščenju v Lichtenwörthu pri Dunajskem Novem mestu vsled tega, ker gostilničar ni naročil godbe. Prišlo je do pravega boja, v katerem je bilo več oseb težko ranjenih. — Osem policajev sta ranila v Benetkah dva mornarja ameriškega parnika »Lisistrata«. Aretirali so vsu led tega, ker sta napadla na ulici neko damo. — Nesreča pri dirki. Pri dirki na reki Seini se je najboljši motorni čoln nenadoma vnel in zadel z veliko silo ob breg. Strojevodja je vsled hudega sunka padel v vodo in utonil. — Oproščen je bil pred porotnim sodiščem na Dunaju Fran Kopetzky, ki je umoril svojo soprogo, potem ko je izvedel, da ima na skrivnem razmerje z nekim dijakom. — Velika nesreča na železnici se je pripetila pri postaji Saint Enoch na Angleškem. 13 oseb je ubitih, 20 ranjenih in dva v za sta popolnoma razbita. — Strateška nadstropja je skočil v Berlinu inženier Fontane iz Gradca in je bil takoj mrtev. V njegovem žepu so našli pismo s črnim robom, v katerem se mu na znanja smrt lastne hčerke. — Umor in samomor. Ob smrtni postelji svoje žene je ustrelil sodnik Bauer v Altoni svojega brata, služkinjo in naposled še samega sebe.

— **Demonstracija pred škofijo.** V Grgentiju v Siciliji so semenišniki obdolžili šest svojih učiteljev-duhovnikov nekega grdega dejanja. Vsled tega se je pred škofijo zbralo več tisoč ljudi, ki so vprizorili burno demonstracijo. Policija je posegla vmes in demonstrante razgnala, nekatere pa aretirali. Proti obdolženim učiteljem-duhovnikom se je začela stroga preiskava.

— **Podjeten mož.** Pri rimski policiji se je oglašil neki mož in prosil dovoljenja, da sme v Rimu na trgu Colonna napraviti biró, kjer bi se lahko stavilo, kdo da bo izvoljen papežem. V svoji prošnji je mož opozarjal, da take stave niso bile vedno samo pri dirkah navadne, nego da je v 15 in v 16 stoletju duhovska oblast sama dovoljevala, da se je pri volitvi papeža organiziralo stavljenje. Policija je prošnjo odbila, dasi je mož hotel polovico dobička prepustiti revežem.

— **Dogodki v Vatikanu.** **Papežev pogreb.**

»Zeita« poroča, da je bil pogreb papeža Leona XIII. jako škandalozen in da je bil utis skrajno mučen. Dasi je bil kardinal Oreglia ukazal, naj se pripusti k pogrebu samo tiste, ki imajo res pravico biti navzočni, prišlo je nad 2000 oseb k pogrebu. Vatikanski gospodje so vstopnice skrivaj prodajali. Ker je bila množica tako velika, seveda tudi ni bilo reda. Plemski gardisti in komorniki so se zabavali z navzočnimi damami, namesto da bi bili izvrševali svojo službo. Celo inozemski kardinali so morali begati semintja, predno so našli svoje prostore. Pravo ogorčenje je provzročil način, kako se je krsta z mrtvim papežem spravila v zid, kjer ostane, dokler se ne prenese v definitivno rakev. Napravljen je bil navaden lesen oder, ki ga niso pokrili niti z najpriprostejšim prtichem, delavci pa so v srajo vlekli krsto na njeno mesto, in sicer tako nerodno, da je minula cela ura, predno so bili gotovi. Celo kardinal Oreglia se je vsled utrujenosti umaknil. Med tem, ko so spravljali krsto v zid, je pevski zbor štirikrat odpel »Benedictus«, samo da bi pazna ne bila tako mučna. Vseji kongregaciji so inozemski kardinali burno izrazili svoje ogorčenje nad takim postopanjem. Kardinal Oreglia je obljubil, da preišče stvar in da krivce eksemplarično kaznuje.

— **Leonov testament.**

V nedeljski seji kardinalske kongregacije je bil predtan testament papeža Leona XIII. Svoje rodbinsko premoženje je papež volil svojemu netjaku grofu Ludoviku Peciju, odštevši to, kar je papež daroval svojemu netjaku grofu Rikardu Peciju,

ko se je ta oženil, in kar je daroval že leta 1900. cerkvi. Nadalje pravi papež, da svojemu netjaku grofu Kamilu Peciju in svojima netjakinjama ničesar ne zapušča, ker jih je že za časa svojega življenja primerno obdaril. Vse drugo svoje imetje — razen rodbinskega — je papež zapustil cerkvi. Za izvrševalce testamenta je imenoval papež kardinale Rampollo, Mocenni in Kretonija. Predtanju testamenta so prisostvovali tudi papeževi sorodniki. Nekateri listi poročajo, da sorodniki niso zadovoljni s tem testamentom in da hočejo nastopiti pravno pot. Tudi sorodniki papeža Pija IX. so hoteli nastopiti pot tožbe, a so se s cerkvijo poravnali in jim je ista izplačala pol milijona lir. **Diviserunt vestimenta ejus.**

Časih so v Rimu te apostolove besede kaj priprosto tolmačili. Čim je papež zatnil oči, se je začelo v Vatikanu sploh, posebno pa v papeževih sobah obsežno ropanje. Tatovi si niso razdelili samo papeževa oblačila, nego pobrali vse, kar jim je prišlo v roke. Sedaj ni več tako. Vsi izhodi iz Vatikana so zastraženi, in sicer jih straži kraljevska italijanska policija, ki preišče vsako ekvipažo, ki zapusti Vatikan. Vzlic temu policijskemu nadzorništvu se je zadnje dni v Vatikanu zgodilo mnogo tatvin; storilcev seveda niso zasledili.

— **Telefonska in brojavna poročila.**

Dunaj 28. julija. Danes so bili ministrski predsednik dr. pl. Körber, finančni minister Böhm-Bawerk in vojni minister Pittreich v Ischlu pri cesarju v avdijenci. Böhm-Bawerk je odšel opoldne iz cesarske vile, Körber in Pittreich pa sta še dlje časa ostala pri cesarju. Körber se vrne danes zvečer na Dunaj. Pri tej avdijenci se je šlo za sklicanje moravskega, češkega, gališkega in šlezijskega deželnega zbora, ki je postalo potrebno zastran zadnjih povodnj, dalje za diference med dunajsko in peštansko vlado radi kontingentiranja sladkorja in za vojaške zadeve.

Dunaj 28. julija. Rakoczyjeva slavnost v Košicah je v tukajšnjih vladnih vojaških in diplomatskih krogih napravila najmučnejši utis. Udeležba parlamenta s predsednikom Apponyjem na čelu se smatra kot dokaz, da so vsi Madjari prešinjeni Rakoczyjevega duha, duha tistega Madjara, ki je bil največji sovražnik Habsburžanov. Proslava Rakoczyjeva v sedanjem trenutku ima prav poseben pomen in oficijozno se naravnost grozi, da se bo znalo že preskrbeti, da Rakoczyjev duh ne postane prepotenten.

Budimpešta 28. julija. Neodvisna stranka je v današnji seji poslanske zbornice vložila ostro interpelacijo zaradi strašne »vojaške vaje« med Trebinjem in Bilekom. Z ozirom na to, da vojna uprava še vedno ni razglasila imen nesrečnih žrtev te vaje — da bi se ne izvedelo pravo število žrtev — se naslanja interpelacija na pismo nekake rezervista, ki se je udeležil te vaje. Domo-branski minister je obetal, da se vsa zadeva preišče in dejal, da je interpelacija nepotrebna. Zbornica je burno protestovala, klicalo se je: »Zakaj ne poveste imen?« »Na Vaše obljube ničesar ne damo!« Ministrski predsednik Khuen je zahteval, naj se mu predloži pismo dotičnega rezervista. Barabas: Kaj ne, da bi moža poglali v samomor! Nessi: Umorili bi ga! Olaj: Trpčiči bi ga do smrti! Končno je baron Kaas slovesno izjavil, da je pismo pristno. — Razprava traja še.

Budimpešta 28. julija. »Budapesti Hirlap« javlja, da je ogrska vlada naročila kardinalu Vaszaryju, naj dela na to, da postane papež samo kak nasprotnik glagolice.

Rim 28. julija. Listi trde, da je papež Leon XIII. zapustil cerkvi »samo« 35 milijonov lir, med tem ko ji je papež Pij IX. zapustil 74 milijonov.

Gosp. Juliju Schaumann-u,
lekarnarju v Štokervu.

Da si odpravim pomanjkljivo prebavljanje, prosim Vas, pošljite mi 5 škatelj vaše želodčne soli takoj proti povzetju.

Z velespoštovanjem

(61-3) a Andrej Plesche.
Geschwent, dne 19. avgusta 1899.

Pristno se dobiva pri izdelovalcu Juliju Schaumann-u, deželiskem stanovskem lekarnarju v Štokervu, dalje v vseh tu- in inozemskih lekarnah. Cena škatlice K 150. Razpošilja se s pošto vsak dan, a ne manj kot 2 škatljici.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 28. julija 1903.

Naložbeni papirji.	Dinar	Bjago
1/2% majeva renta	100.40	100.60
1/2% srebrna renta	100.30	100.50
1/2% avstr. krona renta	100.70	100.90
1/2% zлата	120.90	121.10
1/2% ogrska krona	99.35	99.55
1/2% zлата	120.50	120.70
1/2% posojilo dežele Kranjske	99.75	100.75
1/2% posojilo mesta Spiljeta	100.—	—
1/2% Zadra	100.—	—
1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	101.10	102.—
1/2% češka dež. banka k. o.	99.70	99.80
1/2% z. o.	99.60	100.05
1/2% zast. pis. gal. d. hip. b.	101.—	101.75
1/2% pešt. kom. k. o. z.	106.15	107.15
1/2% 10% pr.	101.—	102.—
1/2% zast. pis. innerst. hr.	100.50	101.—
1/2% deželne hranilnice	100.—	100.80
1/2% zast. pis. ogr. hip. b.	100.—	101.—
1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100.—	101.—
1/2% češke ind. banke	98.50	99.75
1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	99.75
1/2% dolenskih železnic	304.—	306.—
1/2% juž. žel. kup. 1/1	100.60	101.30
1/2% av. pos. za žel. p. o.	170.—	175.—
Srečke.	184.—	186.80
Srečke od leta 1854.	248.—	252.—
1880 1/2.	156.—	158.—
1884.	287.—	291.—
1894.	277.—	281.—
1894.	259.—	263.—
1894.	86.60	88.60
1894.	121.50	122.50
1894.	18.80	19.80
1894.	430.—	436.—
1894.	83.—	87.—
1894.	80.—	83.50
1894.	72.—	75.50
1894.	54.—	55.50
1894.	26.60	27.60
1894.	68.—	72.—
1894.	80.—	81.—
1894.	452.—	458.—
Delnice.	82.—	83.—
1894.	667.—	668.—
1894.	1589.—	1599.—
1894.	661.50	662.50
1894.	731.—	732.—
1894.	251.—	252.—
1894.	624.—	630.—
1894.	366.50	367.50
1894.	1620.—	1630.—
1894.	456.—	457.—
1894.	375.—	380.—
1894.	349.—	353.—
1894.	148.60	149.—
Valute.	11.33	11.38
1894.	19.06	19.09
1894.	23.48	23.54
1894.	23.92	24.—
1894.	117.25	117.50
1894.	95.15	95.35
1894.	252.75	253.75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 28. julija 1903.

Š. Dica	28. oktober	29. oktober	30. oktober	31. oktober
1894.	50	50	50	50
1894.	50	50	50	50
1894.	50	50	50	50
1894.	50	50	50	50
1894.	50	50	50	50

5 vinarjev višji.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 506.2. Srednji srčni tlak 736.0 mm.

Juli	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
27.	9. zv.	735.8	15.5	sr. jvzhod	oblačno
28.	7. zv.	736.6	13.8	sl. jvzh.	oblačno
29.	2. pop.	735.2	24.5	sl. jzhod	del. oblak.

Srednja včerašnja temperatura 18.3°, normale: 19.9°. Mokrina v 24 urah: 13.4 mm.

Angeljnovi milo
Marzeljsko (belo) milo.

S

sta najbolj koristni štedilni mili
za hišno rabo!
Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

Prostori
za trgovino z manufakturnim blagom
na Mestnem trgu števil. 25

se dajo s 1. novembrom t. l.

v najem.

Natančnejša pojasnila daje hišna lastnica istotam, I. nadstropje.

V združnem domu „Kmetijske posojilnice“ na Dunajski cesti
oddaja se

7 stanovanj
po 3 in 4 sobe z vsemi pritliklinami
in 2 prodajalnici

za senčni termin 1. novembra t. l.

Po dogovoru zamorejo se ista še preje v najem oddati.

Pojasnila v pisarni „Kmetijske posojilnice“ med uradnimi urami.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I. in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega. Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Lince, Budjevice, Plzena, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra, ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta iz Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta v Kočevje, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih. (1719.)

Zdravilišče za nervozne, bolne vsled alkohola in okrepčanja potrebne.

Abstinenci sanatorij
TANNHOF v Gratweinu
štajersko.

Penzijaska

cena vključno s stroški za zdravljenje od 5 gld. višje. Mična, mirna lega. Pojasnila daje zastoj in franke ravnateljstvo.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu zrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice števil. 2.

Zamenjava in ekskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

Eskompt in inkasso menic.

Daje predjume na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vizne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Naznanilo.

Usojam si cenjenemu občinstvu uljudno naznanjati, da sem 24. julija 1903 moja poslovodja, namreč gospoda Oroslava Bernatovića in gospo Katarino Bernatovića, odslovil ter ta dva nista več opravičena katerekoli zneske v mojem imenu in na moj račun izterjavati ali sprejemati.

(1946-1)

Velespoštovanjem

F. M. Netschek, c. kr. dvorni dobavitelj.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Velika, več let obstoječa in dobro idoča
prodajalna

se odda radi rodbinskih razmer tako v najem pod najugodnejšimi pogoji. Lokal leži poleg glavne ceste, blizu železnične postaje, na najlepšem prostoru v večem farnem kraju na Dolenskem

Koračnica
iz operete „Amazonke“
za klavir zložil Viktor Parma
je izšla 1. julija t. l. v „Novih akordih“, (III. letnik, 2. zvezek. — Naročnina: 8 kron na leto.)

Gospica

ki je s prav dobrim vspehom dobila trgovski kurs, želi službo kot komptuaristinja. Ponudbe s pogoji blagovelnosti se dopošiljati pod K. K., pošte restante Dvor pri Žužemberku.

Za slavnost v soboto, dne 15. avgusta t. l. sprejemem večje število

natakarjev in natakaric.

Zglasé naj se v restavraciji „pri novem svetu“ pri Fr. Remicu. 1945-1

Hiša

enonadstropna, v najboljšem stanu, z velikim vrtom in velikim stavbiščem, stoječa ob državni cesti v najlepši legi v Spodnji Šiški

se iz proste roke prodaja. Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“ ali pa g. Makso Lavrenčič, trgovec v Spodnji Šiški. (1944-1)

Muhe so zopet sitne!

Edina, vsaki zahtevi zadostna priprava za uničenje teh škodljivcev je ameriški

„Tanglefoot“.

En sam list jih vjame in obdrži do 2000. Dobi se v vseh trgovinah po 10 vinarjev list. (11-169)

Glavna zaloga za Kranjsko: Edmund Kavčič v Ljubljani.

Pašti, makaronom itd.

se pravi slovensko

testenine.

Najboljšim testeninam pa se pravi

„ilirske testenine“.

Gospodinje, ne zahtevajte tedaj po prodajalnicah pašte, ampak „ilirske testenine“, katere se dobe v škatljah po 1/2 in 1 kg. (1880-2)